

3. Бюджетний моніторинг : аналіз виконання бюджету за січень червень 2010 року / [Щербина І.Ф., Рудик А.Ю., Зубенко В.В., Самчинська І.В.]. Проект «Зміцнення місцевої фінансової ініціативи», USAID. – К. : ІБСЕД. – С 54-64.

4. Буряк П.Ю. Актуальні проблеми формування загального фонду державного бюджету України Буряк П.Ю. Науковий вісник Волинського національного університету ім. Лесі Українки “Економічні науки”. – 2010. – Випуск 7 (25)– С 4.-9

5. Барановська І.В. Проблеми реформування податкової системи в умовах кризи / І.В. Барановська, Т.А. Варварич // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 8(98). – 194-202 с.

Уляна Бурдаш

асистент кафедри,

ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»,

м. Бережани

ВІДТВОРЕННЯ ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ

У період становлення ринкової економіки в Україні виникла необхідність побудови нової, інноваційної стратегії розвитку. Серед чинників, які суттєво впливають на стратегію інноваційного розвитку країни, науковці виокремлюють людину. Тому джерелом інноваційного процесу має стати розкриття та розвиток сутнісних потенцій людини, її творчих якостей. Такі особливості людини, як здатність до аналізу, узагальнення та формування нових ідей і гіпотез, винахідливість, підприємливість, ризик і незалежність у мисленні та вчинках, можуть бути розкриті тільки за умов вивчення проблем відтворення людського потенціалу.

Дослідження проблем розвитку різних країн світу протягом останніх років та результати щорічних глобальних доповідей ООН про людський розвиток засвідчують, що на сьогодні світова концепція людського розвитку є базовою для функціонування різних економік світу.

Підтвердженням того, що людський потенціал є найважливішим стратегічним чинником, який визначає як успіх проведення реформ, так і перспективи розвитку економіки, є зміна ролі людини. Це знаходить відображення, з одного боку, у високому рівні вимог до робочої сили, з іншого – у зростанні витрат з боку держави, приватного бізнесу і населення на розвиток людського потенціалу. Утвердження в розвинених країнах «нової економіки», яка базується на знаннях та інноваціях, використання інформаційних технологій підштовхує до того, що пошук невикористаних ресурсів, оптимальних шляхів для ефективного довгострокового соціально-економічного розвитку країни слід вести у площині осмислення концепції розвитку людського потенціалу та реального запровадження її провідних положень у практику ринкових перетворень, зокрема ідеї розширення та використання потенціалу людини.

Кінець ХХ ст. в Україні характеризувався звуженим відтворенням населення. Це, насамперед, є наслідком того, що в Україні й досі остаточно несформований механізм, який би сприяв відтворенню людського потенціалу, існують лише його окремі частини, які нездатні забезпечити необхідних результатів. Для того, щоб Україна досягла сучасного рівня людського розвитку світового співтовариства, необхідно розробити нові концепції відтворення якісного людського потенціалу як визначального чинника інноваційного розвитку.

Процес відтворення людського потенціалу передбачає: - генетичне відтворення, яке відбувається природно та визначає індивідуальні антропологічні, фізичні, психофізіологічні характеристики людини; - онтогенез не відтворення –

набуття в ході життєдіяльності індивіда здібностей, які є наслідком власних свідомих зусиль. Розвиток здібностей особистості неминуче призводить до модифікації її потреб, які визначають людину, тобто потреби постають логічним продовженням або віддзеркаленням здібностей.

Факторами, які стримували формування і розвиток умов відтворення людського потенціалу України, належить непродумана соціально-економічна політика 90-х рр. ХХ ст., яка породила непрофесійне управління людським потенціалом і підірвала матеріальну та духовно-моральну складові умов відтворення людського потенціалу. Це виявилось в різкому падінні рівня життя всіх верств населення, деформації системи цінностей з різким зміщенням потреб у бік матеріально-прагматичних інтересів, кризі трудової етики, деформації структури зайнятості тощо.

Серед найгостріших проблем, які сьогодні перешкоджають природному формуванню та відтворенню людського потенціалу України, слід виділити такі: - демографічна криза; - гальмування відтворювального процесу людського потенціалу та скорочення частки працездатного населення пов'язане також із значними обсягами еміграції; - стан здоров'я нації; - хитке фінансове підґрунтя формування та відтворення людського потенціалу.

Враховуючи історичні, демографічні, соціальні, економічні та релігійні особливості України, сучасний стан відтворення людського потенціалу потребує: створення сприятливого клімату для забезпечення до кризового рівня відтворення населення і виходу зі стану депопуляції; подолання негативних явищ у сфері працевлаштування з метою зупинення впливу висококваліфікованих людських ресурсів, які є основою людського потенціалу України; покращення систем охорони здоров'я та освіти; підняття мінімальної заробітної платні на рівень, вищий за прожитковий мінімум.

Література

1. Бондарчук К. Профориєнтація як складова відтворення людського потенціалу в Україні // Україна: аспекти праці.-2007.-№7.-с.26-29.
2. Економічна енциклопедія: В 3-х т. /Під ред.. С. Мочерного та ін.-К.: Академія, 2002.-Т.1.-864с.
3. Соціально - економічне становище України / Демографічна ситуація // www.stat.gov.ua.

Наталія Бурик

аспірант,

Донецький державний університет управління,

м. Донецьк

ЕКОЛОГІЧНЕ СТРАХУВАННЯ ЯК ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТ ЗАХИСТУ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА

Страховання – один з найдавніших видів суспільно-економічних відносин. При будь-якому суспільно-економічному ладі і рівні розвитку продуктивних сил суспільство потребує протидії різного роду випадковостям, які здатні завдати економічних збитків. За багато століть свого існування людство виробило ефективний спосіб, який дозволяє компенсувати збиток, який наноситься непередбачуваними подіями, за рахунок спеціально утвореного страхового фонду.

Страховання, як один з методів створення страхового фонду, є одним з найважливіших економічних інститутів по компенсації та зменшенню втрат від подій,